מחוון למורה

מחוון: הקרבנות: "אדם כי יקריב מכם"

1. ה' קרא למשה, ודיבר אליו מאוהל מועד, כלומר מהמשכן.
2. למשל: קִרבה, להתקרב, קרבן, הקריב, יקריב, מתקרב. כל משפט נכון מתקבל.
3. א, ג: בהמה מן הבקר, זכר תמים (עולה). א, יד: עוף, תורים או בני יונה. ב, א: מנחה של סולת עם שמן ולבונה. בעמודה האחרונה כל תשובה מנומקת מתקבלת; הכיוון: בקר יקר, עוף ומנחה זולים יותר, וכך גם עני יכול להביא משהו.
4. כל תשובה מנומקת. כיוון: לה' נותנים את הטוב והשלם, לא משהו פגום שלא צריך. מתנה שלמה מראה כבוד.
5. גם מי שמביא הרבה וגם מי שמביא מעט, הקרבן שלו רצוי, בתנאי שהוא מתכוון בלב לה'. מה שחשוב הוא הכוונה ולא הגודל. (כדאי שהתלמיד יציין שזה פירוש של רש"י.)
6. אסור להביא קרבן ממשהו גנוב (גזל). אדם הראשון לא יכול היה לגזול, כי הכול היה שלו, וכך גם אנחנו צריכים להביא רק משלנו. מתנה מגנבה אינה מקרבת.
7. הערכה: תיאור המתנה (2 נקודות), הסבר מה הפך אותה למקרבת (2), חיבור לרעיון מהשיעור, למשל כוונה, "אחד המרבה ואחד הממעיט", נתינה לפי יכולת או "לא מן הגזל" (2). כל חוויה אישית כנה מתקבלת.

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. ממלכתי: בתכנית הלימודים בתנ"ך ליסודי הממלכתי (הנחיות הפיקוח, תשפ"ד) ספר ויקרא נלמד בכיתה ה' לצד ספר במדבר, בנושא "חוקים חברתיים ומוסריים": פרקים יט וכה (א-יג), והמיקוד המומלץ הוא פרק יט. חמ"ד: בתכנון השנתי של תנ"ך חמ"ד חומש ויקרא משויך לכיתה ד' (בכיתה ה' לומדים במדבר ושמואל א), ולכן בחמ"ד היחידה מתאימה לכיתה ד' או לחזרה. ביחידה רש"י להעשרה. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.